fadgod.otf

Fadgod

AÁÄBCDEEFGHIJKLMNOÖPQRSTUÚÜVWXYZ
aáäbcdeefghijklmnoöpqrstuúüvwxyz
0123456789
.,:;!?"(-)

V čelaneh žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvaný Italská, bol nábožný a boh nabožný s celým svojím domom. Dával ľudu almužien ľudu a ustavične sa modlil k bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prekvapnutý povedal: „čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred božiu tvár a on si na nespomenutie. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, činiteľa kože, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch služieb a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, vzetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vystúpil okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vytržnia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spustené za štyri rohy na zem. Boli v nej vzetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič pokvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „čo boh očistil, ty nenazývaj za špinavé.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri brána muži, ktorých poslal Kornélius, a popytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pytali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, choď dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému svedčí celý národ Židovský od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a vypočuľ tvoje slová.“ Zavolal ich tiež dnu a ponocoval. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústretý, padol mu k nohám a pokloniac sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a nazišiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že žid sa nesmie spoločiť’ Ani stretnúť s cudzincom. Ale mne boh ukázal, že nemám nikoho nazývať pokvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pytám sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Už to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odeve a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my vzetci tu pred božou tvárou, aby sme vypočuli vzetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj pozna zvam, že boh nenadržuje nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom izraela zoslal slovo a zvestovali pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom vzetkých: Vy vie te, čo sa počnúc od Galileye po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; Ako boh pomazal Ježiša z nazareta duchom svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravovali vzetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním boh. A my sme svedkami vzetkého, čo urobil v Judejskej krajine i v Jeruzalieme. Ale zavesili ho na dreve a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil — nie vzetkému ľudu, ale svedkom, ktorých boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jedení zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a posvedčovali, že to jedno boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú vzetci prorokovi svedectvo, že pre jedno meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil duch svätý na vzetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar ducha svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť boha. Vtedy Peter povedal: „Môže niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali ducha svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v meno Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.